

ምዕራፍ 4

በመጨረሻውም ዘመን የእግዚአብሔር ቤት ተራራ በተራሮች ራስ ላይ ጸንቶ ይቆማል፤ ከኮረብቶችም በላይ ከፍ ከፍ ይላል፤ አሕዛብም ወደ እርሱ ይገባል፡፡

2 ፤ ከጽዮን ሕግ፣ ከኢየሩሳሌምም የእግዚአብሔር ቃል ይወጣልና ብዙዎች አሕዛብ ሄደው፡፡ ኑ፥ ወደ እግዚአብሔር ተራራ፥ ወደ ያዕቆብ አምላክ ቤት እንውጣ፤ እርሱም መንገዱን ያስተምረናል፤ በፍለጋውም እንሄዳለን ይላሉ፡፡

3 ፤ በብዙዎችም አሕዛብ መካከል ይፈርዳል፤ በሩቅም ባሉ በብርቱዎች አሕዛብ ላይ ይበይናል፤ ሰይፋቸውንም ማረሻ፤ ጦራቸውንም ማጭድ ለማድረግ ይቀጠቅጣሉ፤ ሕዝብም በሕዝብ ላይ ሰይፍ አያነሣም ከእንግዲህም ወዲህ ሰልፍ አይማሩም፡፡

4 ፤ የሠራዊት ጌታ የእግዚአብሔር አፍም ተናግሮአልና ሰው እያንዳንዱ ከወይኑና ከበለሱ በታች ይቀመጣል፤ የሚያስፈራውም የለም፡፡

5 ፤ ሕዝብም ሁሉ እያንዳንዱ በየአምላኩ ስም ይሄዳል፤ እኛም በአምላካችን በእግዚአብሔር ስም ለዘላለም እንሄዳለን፡፡

6 ፤ በዚያ ቀን አንካሳይቱን እሰበስባለሁ፤ ይላል እግዚአብሔር፤ የባከነችውንና ያስጨነቅኋትንም አከማቻለሁ፤

7 ፤ አንካሳይቱንም ለቅሬታ፥ ወደ ሩቅም የተጣለችውን ለብርቱ ሕዝብ አደርጋታለሁ፤ ከዚያም ወዲያ እስከ ዘላለም ድረስ እግዚአብሔር በጽዮን ተራራ በእነርሱ ላይ ይነግሣል፡፡

8 ፤ አንተም የመንጋ ግንብ ሆይ፤ የጽዮን ሴት ልጅ አምባ፤ ወደ አንተ ትመጣለች፤ የቀደመችው ግዛት፤ የኢየሩሳሌም ሴት ልጅ መንግሥት ትደርሳለች፡፡

9 ፤ አሁንስ ለምን ትጮኽኪአለሽ? እንደምትወልድ ሴት ምጥ የደረሰብሽ፤ ንጉሥ ስለሌለሽ ነውን? ወይስ መካሪ ስለ ጠፋብሽ ነውን?

10 ፤ የጽዮን ልጅ ሆይ፤ እንደምትወልድ ሴት አምጠሽ ውለጄ፤ አሁን ከከተማ ትወጫለሽና፤ በሜዳም ትቀመጫለሽ፤ ወደ ባቢሎንም ትደርሻለሽ፤ በዚያም ያድንሻል፤ በዚያም እግዚአብሔር ከጠላቶችሽ እጅ ይቤዥሻል፡፡

11 ፤ አሁንም፡፡ ርኩስ ትሁን፤ ዓይኖችንም በጽዮን ላይ ይይ የሚሉ ብዙ አሕዛብ በአንቺ ላይ ተሰብስበዋል፡፡

12 ፤ ነገር ግን የእግዚአብሔርን አሳብ አያውቁም፤ ምክሩንም አያስተውሉም፤ እንደ ነዶ ወደ አውድማ አከማችቶአቸዋልና፡፡

13 ፤ የጽዮን ልጅ ሆይ፤ ቀንድሽን ብረት፤ ጥፍርሽንም ናስ አደርጋለሁና ተነሺ አሂጄ፤ ብዙ አሕዛብንም ታደቅቁአለሽ፤ ትርፋቸውንም ለእግዚአብሔር፤ ሀብታቸውንም ለምድር ሁሉ ጌታ ትቀድሻለሽ፡፡